15 Ιουλίου 2020

Ο τριετής άγιος Κήρυκος και η μητέρα του αγία Ιουλίττα (σύντομη διήγηση & εκλογή από την ακολουθία τους, με απόδοση στην νεοελληνική)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Η αγία Ιουλίττη έζησε την εποχή του αυτοκράτορα Διοκλητιανού. Καταγόταν από το Ικόνιο της Μικράς Ασίας. Επειδή όμως τότε κυριαρχούσε ο διωγμός κατά των χριστιανών, πήρε το γιο της τον Κήρυκο, μόλις τριών ετών, και πήγε στην Σελεύκεια και στην συνέχεια στην Ταρσό. Αλλά και εκεί συνάντησε την ίδια κατάσταση. Στην Ταρσό συνελήφθη από τον ηγεμόνα ,τον Αλέξανδρο, ο οποίος την υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια μπροστά στο παιδί της. Στην συνέχεια προσπάθησε να φέρει με το μέρος του τον μικρό. Το παιδάκι όμως δεν δεχόταν και

μάλιστα αφού επικαλέστηκε το όνομα του Χριστού, έδωσε μία δυνατή κλωτσιά στην κοιλιά του ηγεμόνα. Αυτός εξοργίστηκε τόσο πού το πέταξε από τα σκαλιά σπάζοντας το κρανίο του μικρού Κήρυκου. Μ` αυτόν τον τρόπο έλαβε το στεφάνι του μαρτυρίου ο μικρός Κήρυκος. Η δέ μητέρα του μετά από λίγο, αφού υπεβλήθη σε πολλά και φρικτά βασανιστήρια, παρέδωσε το πνεύμα της στον Χριστό.

ΥΜΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Απολυτίκιον. Ήχος δ’. Ο υψωθείς εν τω Σταυρω.

Η λογική Χριστού αμνάς Ιουλίττα, συν τριετεί αμνω αυτής τω Κηρύκω, δικαστικού προ βήματος παρέστησαν, ευθαρσώς κηρύττοντες, την Χριστώνυμον κλήσιν· ουδόλως επτοήθησαν, απειλάς των τυράννων, και στεφηφόροι νυν εν ουρανοίς, αγαλλιώνται, Χριστώ παριστάμενοι.

Απόδοση.

Η αγία μάρτυς Ιουλίττα, που μοιάζει με λογική αμνάδα, μαζί με τον μόλις τριών ετών υιό της Κήρυκο, που μοιάζει με άκακο αμνό, στάθηκαν μπροστά στο δικαστικό βήμα του τυράννου, κηρύττοντας με θάρρος την πίστη του Χριστού. Δεν δείλιασαν καθόλου μπροστά στις απειλές των αρχόντων. Και τώρα στεφανωμένοι για το μαρτύριό τους στον ουρανό, χαίρονται καθώς βρίσκονται δίπλα στο Χριστό.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά την α’ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος α’. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Εξέστη η πληθύς, των αϋλων Αγγέλων, ορώσα την λαμπράν, ην ετέλεσας νίκην, αήττητε Κήρυκε, νηπιάζοντι σώματι· πώς τω δράκοντι, τω νοητώ συνεπλάκης, και κατέρραξας, τούτου συνθλάσας την κάραν, τη πέτρα της πίστεως.

Απόδοση.

Στάθηκε εκστατικό όλο το πλήθος των αϋλων αγγέλων, βλέποντας την λαμπρή νίκη που κατόρθωσες, ανίκητε Κήρυκε. Απορούσαν πώς ενώ ήσουν νήπιο στο σώμα, πάλεψες με τον νοητό δράκοντα, δηλαδή τον διάβολο, και του συνέτριψες το κεφάλι, διαλύοντάς το με την πέτρα της πίστεως.

Μετά την β’ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος γ’. Την ωραιότητα.

Πώς τους αγώνας σου, Μάρτυς υμνήσωμεν; πώς τας οδύνας σου, επαίνοις

στέψωμεν, ούς Ιουλίττα καρτερώς, ανέτλης υπέρ του Κτίστου; το γάρ σώμα είασας, αικισμοίς καταξαίνεσθαι, την ψυχήν δέ βέλεσι συμπαθείας εμπείρεσθαι, την θλάσιν του υιού σου ορώσα· μεθ’ ού σωθήναι ημάς ικέτευε.

Απόδοση.

Πώς να υμνήσουμε, μάρτυς, τους αγώνες σου, πώς να στεφανώσουμε με επαίνους τους κόπους σου, που υπέμεινες Ιουλίττα για τον Κτίστη σου με γενναιότητα; Γιατί άφησες το σώμα σου να κατασχίζεται από τα βασανιστήρια, και η ψυχή σου καίγοταν από τα βέλη της συμπάθειας προς τον υιό σου Κήρυκο, καθώς έβλεπες να του χτυπούν το κεφάλι. Μαζί του τώρα ικέτευε για τη σωτηρία μας.

Κοντάκιον. Ήχος δ’. Επεφάνης σήμερον.

Εν αγκάλαις φέρουσα η χριστομάρτυς, Ιουλίττα Κήρυκον, εν τω σταδίω μητρικώς, αγαλλομένη εκραύγαζε· Συ των Μαρτύρων, Χριστέ το κραταίωμα.

Απόδοση.

Κρατώντας στην αγκαλιά της η μαρτυς του Χριστού Ιουλίττα τον Κήρυκο μέσα στο στάδιο με μητρική αγαλλίαση εκράυγαζε: Εσύ, Χριστέ, είσαι των μαρτύρων η δύναμη.

Ο Οίκος.

Τον νούν μου φώτισον, Χριστέ, φωτί των εντολών σου, όπως επαξίως εξισχύσω υμνήσαι τους Αγίους σου, και τους αγώνας εξειπείν. Ποία δέ γλώσσα εκλαλήσαι δυνήσεται, τους άθλους ούς υπέμειναν, και τα έπαθλα; Διό ούν σοι προσπίπτω φιλάνθρωπε. Άνεσιν παράσχου τη αθλία νύν ψυχή μου, δωρούμενός μοι καιρόν μετανοίας· εις τούτο γάρ εκών έλαβες σάρκα, ίνα πάντας προς ζωήν επαναγάγης, ής οι αθληταί τυχόντες, απαύστως μέλπουσι· Σύ των Μαρτύρων Χριστέ το κραταίωμα.

Απόδοση.

Φώτισε τον νου μου, Κύριε, με το φως των εντολών Σου, για να μπορέσω να εξυμνήσω επάξια τους αγίους Σου, και τους αγώνες τους να διηγηθώ. Γιατί ποια γλώσσα θα μπορέσει να λαλήσει περιγράφοντας τα μαρτύρια, που υπέμειναν, και τα βραβεία, που έλαβαν. Γι’ αυτό προσπίπτω σε Σένα, Κύριε, παρακαλώντας Σε: Δόσε άνεση στην ψυχή μου, δωρίζοντάς μου καιρό μετανοίας, γιατί γι’ αυτό έλαβες ανθρώπινη σάρκα με τη θέλησή Σου, για να επαναφέρεις δηλ. όλους προς τη ζωή. Αυτή τη ζωή επέτυχαν οι αθλητές της πίστεως, και άπαυστα σού ψάλλουν: Σύ Κύριε, είσαι η δύναμη των μαρτύρων.

Συναξάριον.

Τη ΙΕ’ του αυτού μηνός, μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Κηρύκου και Ιουλίττης.

Στίχοι.

Ιουλίττα σύναθλος υιώ Κηρύκω,
Η λαιμότμητος τω κάραν τεθλασμένω.
Πέμπτη Ιουλίτταν δεκάτη τάμον, υΐα δ’ έαξαν.

Απόδοση

Η αγία μάρτυς Ιουλίττα αγωνίσθηκε μαρτυρικά μαζί με τον υιό της Κήρυκο. Αυτή μαρτύρησε με το ξίφος και ο υιός της κακοποιήθηκε. Κατά την δεκάτη πέμπτη του μηνός εμαρτύρησαν.

Τη αυτή ημέρα, μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Λολλιανού.

Στίχοι

Ποσί προθύμοις έδραμε τρίβον τέλους
Ο Λολλιανός, ού προσίκρουστον τέλος.

Τη αυτή ημέρα, μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Αβουδίμου.

Στίχοι

Αβουδίμω μάχαιρα πρόξενος τέλους,
Αυτή δέ τούτω πρόξενος και του στέφους.

Ταις αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Εξαποστειλάριον. Εν πνεύματι τω ιερώ.

Την ηλικίαν ατελής, εν φρονήσει τελεία, υπήρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε αθλοφόρε, συν μητρί τε γαλουχώ, Ιουλίττη ήρασθε το της αθλήσεως στέφος, μετά πάντων αγίων· ών πρεσβείαις και ημείς, τύχοιμεν του ελέους.

Απόδοση.

Ενώ ήσουν ατελής κατά την ηλικία, θαυμαστά υπήρξες τέλειος στη φρόνηση, Κήρυκε που φέρεις τα βραβεία της νίκης στους αγώνες, και μαζί με την μητέρα σου Ιουλίττα, που σε γαλουχούσε, πήρατε το στεφάνι του μαρτυρίου, όπως όλοι οι άγιοι, με τις πρεσβείες των οποίων και εμείς μακάρι να επιτύχουμε να εύρουμε το έλεος του Θεού.

Δόξα. Ήχος δ’.

Αγάλλου τέρπου και ευφραίνου, Ικονιέων η πόλις, ότι εκ σου ανεβλάστησε καρπός ευκλεής, Ιουλίττα η πανεύφημος και καλλίνικος Μάρτυς, και εξ αυτής ο τίμιος παις, Κήρυκος ο φερώνυμος· πάσαν γαρ μηχανήν του τυράννου Βελίαρ, ανδρικώς καταπατήσαντες, τους στεφάνους της νίκης αξίως εκομίσαντο, κηρύξαντες λαοίς σέβεσθαι και προσκυνείν την Αγίαν Τριάδα. Όθεν και ημείς παρρησία βοώμεν, τω τούτους δοξάσαντι Χριστώ τω Θεώ ημών, ειρηνεύσαι τον κόσμον, και σώσαι τας ψυχάς ημών.

Απόδοση.

Αγαλλίαση, τέρψη και ευφροσύνη ας επικρατήσει σε σένα, πόλη του Ικονίου, γιατί από σένα εβλάστησε ένδοξος καρπός, η φημισμένη παντού και καλλίνικος μάρτυς η Ιουλίττα, μαζί με τον τιμημένο της υιό τον Κήρυκο. Γιατί αφού κατενίκησαν με ανδρεία κάθε τέχνασμα του τυράννου εχθρού Βελίαρ, έλαβαν άξια το στεφάνι της νίκης, αφού εκήρυξαν στους λαούς να σέβονται και να τιμούν την Αγία Τριάδα. Γι’ αυτό και εμείς με θάρρος βοούμε στον Χριστό και Θεό μας, που τους εδόξασε, και παρακαλούμε να ειρηνεύσει τον κόσμο και να σώσει τις ψυχές μας.

Απόδοση: *Ιωάννης Τρίτος.*

Πηγή: *ΦΛΟΓΑ και http://www.orp.gr/?p=134*

Επεξεργασία: *Διακόνημα*